

MILJØMINISTERIET
EU og Internationalt

9. juni 2015

SKRIFTLIG FORELÆGGELSE AF RÅDSMØDE (MILJØ) DEN 15. JUNI 2015 (TIL ORIENTERING)

Der afholdes rådsmøde (miljø) den 15. juni 2015. Sagen forelægges Folketinget til orientering.

1. Politisk drøftelse af Kommissionens forslag til direktiv om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer og om en ændring af direktiv 2003/35/EF

Formandsskabet lægger op til en udveksling af synspunkter om forslaget til et nyt NEC direktiv (National Emissions Ceilings Directive). På rådsmødet den 15. juni vil Danmark alene referere til regeringens foreløbige holdning som den tidligere er tilkendegivet i rådets arbejdsgruppe, samt referere til Folketingsvalget den 18. juni 2015.

I forhold til regeringens generelle holdning til forslaget til et nyt NEC direktiv skal der henvises til samlenotatet fremsendt til udvalget den 4. juni 2015, samt til Miljøministerens orientering herom på samråd i FEU den 16. april 2015, samt den forudgående tekniske gennemgang i Folketingets Miljøudvalg den 9. april 2015. Det følger heraf, at regeringen generelt kan støtte formålet med Kommissionens forslag, med forbehold for visse forudsætninger og ændringer herunder, at: Regeringen kan støtte, at der fastlægges nationale emissionsreduktionsmål for 2020. Regeringen accepterer i den forbindelse Kommissionens forslag til 2020-målene. Regeringen kan som udgangspunkt støtte, at der fastlægges nationale emissionsreduktionsmål for 2030. På grund af de væsentlige samfundsøkonomiske udgifter forbundet med efterlevelse af Kommissionens forslag, lægger regeringen afgørende vægt på, at yderligere omkostninger til reduktion af stofferne ift. 2030 målene minimeres mest muligt. Regeringen lægger i den forbindelse særlig vægt på, at de danske 2030-forpligtelser som udgangspunkt skal fastsættes ud fra basisfremskrivningerne baseret på den eksisterende regulering uden yderligere tiltag. Der indlægges i den forbindelse en sikkerhedsmargin, der tager hensyn til usikkerhed om fremskrivningerne. For så vidt angår partikler, kan regeringen dog acceptere et niveau svarende til EU-landenes gennemsnit i Kommissionens forslag fra januar 2015, da partikler har en særlig skadelig sundhedsmæssig virkning. For så vidt angår metan, lægger regeringen vægt på, at metan ikke reguleres under NEC. Regeringen lægger til grund, at der på nuværende tidspunkt er begrænset kendskab til yderligere virkemidler, som effektivt kan reducere metanudledningen i Danmark. For så vidt angår SO₂ er det regeringens vurdering, at Danmark allerede har begrænset sit udslip til et minimum, bl.a. som følge af svovlafgiften. Regeringen antager således, at kommissionens opdaterede forslag til dansk SO₂-mål hviler på en teknisk fejl, hvilket vil blive fremført i forhandlingerne. Regeringen lægger vægt på en fair byrdefordeling af hensyn til de erhvervsøkonomiske omkostninger, hvorfor de danske 2030-mål som udgangspunkt ikke bør ligge over de andre EU-landes mål. Det gælder særligt 2030-målet for ammoniak, hvor et niveau svarende til EU-gennemsnittet i Kommissionens forslag fra januar 2015 bør tilstræbes. Regeringen finder det desuden væsentligt, at der træffes beslutning på grundlag af et transparent datagrundlag, og at 2030-målene fastlægges på baggrund af nationale fremskrivninger. Regeringen lægger vægt på, at Gøteborgprotokollen først kan ratificeres efter forhandlingerne om NEC-direktivet, så der er vished for, at den europæiske implementering er på plads, før EU ratificerer de vedtagne ændringer til protokollen.

2. Orientering om væsentlige retssager ved EU-Domstolen

I overensstemmelse med Europaudvalgets beretning af 30. april 2009 orienteres om tre verserende sager ved EU-Domstolen, hvor regeringen har intervenseret, da sagerne defineres som væsentlige. To af sagerne handler om fortolkning af REACH-forordningen om kemikalier, mens den tredje handler om gebyr for udlevering af miljøoplysninger.

I den første sag, C-106/14 - FCD og FMB – skal EU-Domstolen tage stilling til REACH-forordningens forpligtelser til at anmelde og videregive information om særligt problematiske stoffer i 'artikler', dvs. varer med fast form. Spørgsmålet er: Hvad skal koncentrationsgrænsen på 0,1 vægtprocent af særligt problematisk stof beregnes ud fra når 'artiklen' er sammensat af flere dele, der hver i sær opfylder definitionen af at være en 'artikel'? F. eks. en hel cykel eller cykelhåndtaget. I regeringens indlæg er der argumenteret for, at beregningen skal ske af den enkelte artikel, dvs. cykelhåndtaget. Frankrig, Sverige, Tyskland, Norge, Belgien og Østrig er på linje med den danske fortolkning. Generaladvokaten har den 12. februar 2015 fremsat forslag til afgørelse af sagen. Generaladvokaten finder, at koncentrations-grænsen skal beregnes i forhold til den enkelte artikel, således som Danmark har fremført, dog således at en leverandør alene er forpligtet til at give oplysninger, hvis leverandøren råder over disse oplysninger. Sagen afventer nu EU-Domstolens dom.

I den anden sag - C-472/14 Canadian Oil Company Sweden Aktiebolag – skal EU-Domstolen tage stilling til, om det er i strid med REACH-forordningen at stille krav om anmeldelse til det svenske produktregister af kemiske produkter, der erhvervmæssigt indføres til Sverige - eller om det er i strid med reglerne om varernes fri bevægelighed. I regeringens indlæg er der bl.a. argumenteret for, at REACH-forordningen ikke hindrer nationale registreringskrav for kemiske produkter eller for kemiske stoffer, der produceres eller importeres under 1 ton årligt, da det falder uden for forordningens anvendelsesområde; samt at formålene med et nationalt registreringskrav ligger uden for de konkrete formål med REACH-forordningens registreringskrav. Sagen afventer nu EU-Domstolens dom.

I den sidste sag - C-71/14 East Sussex County Council - skal EU-Domstolen tage stilling til, om forståelsen af miljøoplysningsdirektivets regel om, at et gebyr, der opkræves i forbindelse med offentlige myndigheders udlevering af miljø-oplysninger, ikke må overskride et "rimeligt beløb". EU-Domstolens svar kan få betydning for fortolkning af miljø-oplysningslovens hjemmel til at opkræve gebyrer. I regeringens indlæg er der bl.a. argumenteret for, at et gebyr, der dækker de faktiske omkostninger ved at udlevere og fremsende miljøoplysninger, må anses for 'rimeligt'. Generaladvokaten har den 16. april 2015 fremsat et forslag til afgørelse. Generaladvokaten finder bl.a., at et gebyr ikke må være på et niveau, der bevirker, at personer afstår fra at søge aktindsigt, eller som begrænser deres ret. Gebyret skal baseres på de direkte omkostninger ved udleveringen, og der kan ikke indregnes omkostninger til bl.a. indsamling og vedligeholdelse af miljø-oplysninger. Sagen afventer nu EU-Domstolens dom.